

Wielki Czwartek

- Hasło dnia:** „*Pamiętnymi uczynił cuda swoje, łaskawy i litościwy jest Pan*” (Ps 111,4).
- Psalm dnia:** Ps 111
- Pieśń dnia:** Podnieśmy wszyscy razem...” (407); „Zbliźmy się do Chrystusa Stołu...” (413)
- Biblijne teksty:** I – J 13,1-15(34.35); II – 1 Kor 11,23-26; III – Mk 14,17-26; IV – 1 Kor 10,16.17; V – 2 Mż 12,1.3.4.6.7.11-14; VI – Hbr 2,10-18.

Myśl przewodnia: Kielich błogosławieństwa i chleb, który łamiemy, jest społecznością ciała Chrystusowego

Wielki Czwartek obchodzimy na pamiątkę ustanowienia przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Sakramentu Ołtarza. Ewangelіści Mateusz, Marek, Łukasz oraz apostoł Paweł zgodnie piszą, że Jezus „*tej nocy, której był wydany*”, „*wziął chleb i pobłogosławił, łamał i dawał im, i rzekł: Bierzcie to jest ciało moje. Potem wziął kielich, podziękował dał im i pili z niego wszyscy. I rzekł im: To jest krew moja nowego przymierza, która się za wielu wylewa*” (Mk 14, 22-24; por. Mt 26,26-28; Łk 22,19-20; 1 Kor 11,24.25). Ustanowienie przez Chrystusa pamiątki swojej śmierci miało miejsce w czasie wieczerzy paschalnej, którą pobożni Żydzi obchodzili każdego roku 14 nizan. W dniu tym ojciec gromadził wokół stołu rodzinę swoją i zgodnie z nakazem Boga wspominał dzień wyjścia potomków Jakuba z niewoli egipskiej (2 Mż 12,1nn). Bóg powiedział w Egipcie do Mojżesza i Aarona, brata jego: „*Dzień ten będzie wam dniem pamiętnym i będziecie go obchodzili jako święto Pana; będziecie go obchodzili przez wszystkie pokolenia jako ustanowienie wieczne*”.

Jezus posłuszny poleceniu Boga, wraz z uczniami, tworząc nową rodzinę opartą na fundamencie ewangelii, obchodził święto paschy, wspominając wybawienie ludu izraelskiego z niewoli faraona. Ale ratunek z niewoli egipskiej i obchodzona co roku pascha, były jedynie cieniem tego, co miało się wydarzyć nazajutrz na Golgocie. Śmierć Jezusa na krzyżu jest bowiem wydarzeniem zbawczym, sięgającym w przeszłość i przyszłość, oraz obejmującym grzeszną ludzkość wszechczasów. Jak Bóg nakazał ludowi swojemu obchodzić pamiątkę wybawienia z niewoli faraona, tak Chrystus polecił uczniom swoim obchodzić pamiątkę śmierci swojej w Wieczerzy Świętej. Łamanie chleba i picie z jednego kielicha jest wspomnianiem śmierci Pańskiej. Apostoł Paweł pisał: „*Ilekróć ten chleb jecie, a z kielicha tego pijecie, śmierć Pańską zwiastujecie, aż przyjdzie*” (1 Kor 11,26). W Wieczerzy Pańskiej rozdzielane są owoce krzyżowej śmierci Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, a więc odpuszczenie grzechów, żywot wieczny i zbawienie. Pan nasz podczas Ostatniej Wieczerzy łamiąc i błogosławiąc chleb powiedział: „*To jest ciało moje za was wydane*” (1 Kor 11,24). Zgodnie z biblijnym zrozumieniem znaku, znak uobecnia to, o czym mówi. W Wieczerzy Świętej jest więc obecne ciało i krew Jezusa Chrystusa oraz dane jest spożywającym z wiarą Chrystusowe ciało i pijącym krew Zbawiciela naszego oczyszczenie od wszelkiego grzechu. Pan nasz powiedział: „*Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, ten ma żywot wieczny*”

(J 6,54), a Jego uczeń umiłowany napisał: „*Krew Jezusa Chrystusa oczyszcza nas od wszelkiego grzechu*” (1 J 1,7b). Chociaż w Wieczerzy Pańskiej sam Chrystus rozdziela wierzącym dary zbawienia, wywalczone przez Niego na Golgocie, to jednak Wieczerza nie jest powtórzeniem krzyżowej ofiary Syna Bożego, gdyż Autor *Listu do Hebrajczyków* wyraźnie uczy: „*Chrystus wszedł raz na zawsze do świątyni nie z krwią kozłów i cielców, ale z własną krwią swoją, dokonawszy wiecznego odkupienia*” (Hbr 9,12), „*Chrystus raz ofiarowany, aby zglądzić grzech wielu, drugi raz ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują*” (Hbr 9,28), oraz „*Jesteśmy uświęceni przez ofiarowanie ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze*” (Hbr 10,10).

W Wieczerzy Pańskiej z rąk samego Chrystusa otrzymujemy Jego prawdziwe ciało i prawdziwą krew przelaną na Golgocie. Ciało i krew Chrystusa Pana otrzymujemy pod postacią chleba i wina. Apostoł Paweł pisał bowiem: „*Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest społecznością krwi Chrystusowej? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest społecznością ciała Chrystusowego?*” (1 Kor 10,16). Ks. dr Marcin Luter te słowa Wielkiego Apostoła nazwał radością i koroną serca. W nich znalazł bowiem potwierdzenie swojej interpretacji słów: „*To jest ciało moje*”, „*To jest krew moja*” w sensie realnej i substancjalnej obecności ciała i krwi Chrystusa Jezusa w Wieczerzy Świętej.

Wierzimy, że ciało i krew Jezusa Chrystusa, Pana naszego są realnie i substancjalnie obecne w chlebie i winie ustanowionego przez Chrystusa Sakramentu Ołtarza. Dzięki tej obecności uczestniczenie w Wieczerzy Pańskiej posiada dla wierzących wielką wartość. Wyłącznie też wierzący otrzymują dary krzyża Chrystusowego. Niewierzący oraz ci, którzy nie doświadczają swojego serca spożywają także ciało i krew Chrystusa, lecz nie ku zbawieniu, ale na sąd, gdyż apostoł Paweł pisał: „*Ktokolwiek by jadł chleb i pił z kielicha Pańskiego niegodnie, winien będzie ciała i krwi Pańskiej*” (1 Kor 11,27).

Bóg w Starym Testamencie upamiętnił cuda swoje. Pamiętkę krzyżowej śmierci Chrystusa obchodzimy w Wieczerzy Świętej. Aby śmierć Chrystusa na Golgocie nie była dla nas daremną, winniśmy nieustannie szukać społeczności z Chrystusem, Zbawicielem naszym w ustanowionym przez Niego Sakramencie Ołtarza, gdyż kto spożywa ciało Jego, ma żywot, kto zaś nie spożywa ciała i nie pije krwi Jego, nie ma żywota w sobie (por. J 6,53-56).

„Podnieśmy wszyscy społem
Ku Bogu zgodną myśl
I patrzmy przed tym stołem
Na Syna Jego krzyż:
Za dobrodziejstwa wszelkie,
O Boże, chwałę, cześć
I dziękczynienie wszelkie
Dziś Tobie chcemy nieść”.

* * *

„Co to jest sakrament ołtarza? Jest to prawdziwe ciało i prawdziwa krew Pana naszego Jezusa Chrystusa, pod chlebem i winem nam chrześcijanom do spożywania i picia przez samego Chrystusa ustanowione” (Marcin Luter)

„Kościoły nasze uczą o Wieczery Pańskiej, że ciało i krew Chrystusa są prawdziwie obecne i rozdzielane spożywającym w Wieczery Pańskiej” (Filip Melanchton)

„Nasza wiara bowiem nie czyni Sakramentu, lecz tylko pewne Słowo i ustanowienie wszechmogącego Boga i naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa to sprawia. Słowo Pana wszak działa i trwa w Kościele, więc ani z powodu godności czy niegodności sługi, ani z powodu niewiary czy zdolności spożywającego nie zostaje ono unieważnione ani pozbawione mocy. Święta Ewangelia Chrystusa jest i zawsze pozostaje Ewangelią, mimo iż bezbożni słuchacze zaiste nie mają wiary i nie służy im ona do zbawienia. Tak samo też jest przy spożywaniu Sakramentu, iż w słowach („bierzcie, jedzcie, to jest moje ciało”) jest obecny prawdziwy Chrystus, niezależnie od tego, czy uczestnicy Wieczery w Niego wierzą, czy nie wierzą. Obecność bowiem Jego ciała i krwi sprawia nie nasza wiara, lecz Jego wszechmoc” (*Formuła zgody*)